

*Тимченко Мирослави Олександрівни,
Національний університет «Острозька академія»*

ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ЧОЛОВІКА ТА ЖІНКИ В ІНШОМОВНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Гендер - це соціальна стать, що визначає поведінку людини в суспільстві і те, як ця ж поведінка сприймається. Це та поведінка статі, яка визначає відношення з іншими людьми: друзями, колегами, однокласниками, батьками тощо. Більшість американських соціологів розглядають соціальне положення чоловіків і жінок, їх соціальні ролі в двох площинах - вертикальній: в контексті влади, престижу, багатства, та горизонтальній: в контексті функцій щодо поділу праці та інституціонального аналізу (сім'я, економіка, політика, освіта). Сьогодні гендерні проблеми є областю міждисциплінарних досліджень, які привертають увагу не лише соціологів, але і психологів, антропологів, істориків. Проте, якщо психологів в більшій мірі цікавить проблема гендерної соціалізації індивіда, засвоєння ролей чоловіка та жінки на індивідуальному рівні, а також психологічні відмінності чоловіків і жінок (наприклад по таких аспектах, як агресія, творчість, розумові здібності), то соціологи більше зацікавлені проблемою соціальних відмінностей чоловіків та жінок на інституціональному рівні та фактори, які впливають на ці відмінності.

Актуальність проблеми взаємовідносин чоловіка та жінки завжди були, є та залишатимуться індивідуальними для того навколишнього середовища, де вони проживають. Відносини між чоловіком та жінкою залежать від багатьох чинників, але єдине залишається незмінним - їхня стать, гендер. Саме те, як вони ведуть себе в суспільстві і розкриває їх як чоловіка та жінку.

Мета: Розглянути гендерні відносини чоловіка та жінки в іншомовному середовищі, вказати які є відмінності, та основні чинники, які визначають чоловіка та жінку як гендерних об'єктів дослідження.

Поняття «гендерна роль» перейняв із граматики та ввів в науку про поведінку сексолог Джон Мані, якому в 1955 році при вивченні інтерсексуальності та трансексуальності вимагалось розмежувати, загальностатеві характеристики, такі як, стать і фенотип, від сексу-

ально-генітальних, сексуально-еротичних і сексуально-прокреативних якостей. Потім воно стало широко використовуватися соціологами, юристами, та американськими феміністками. Якщо індивід не відповідає гендерним нормам, включається репресивний механізм соціального гендерного контролю: чоловік дискримінується.

Середньостатична жінка частіше дискримінується в суспільстві, ніж середньостатичний чоловік:

- Менший заробіток
- Відсутність просування по кар'єрній сході
- Сексизм

Відношення до жінок по статевих ознаках, яке зменшує важливість особистих досягнень, обмежує в правах і можливостях. Наприклад, відмова в прийомі на роботу жінки, яка хоче мати дітей.

Доречі, в сучасному світі 66% всієї роботи по домашньому господарству та в неформальній економіці виконують жінки. А 99% всієї власності в світі і стільки ж влади знаходиться в руках чоловіків.

Отже, питання гендерної нерівності залишається актуальним і потребує вирішення, адже чоловіки так і жінки мають рівні можливості та життєві шанси.

Список літератури:

1. Бем Сандра. Трансформація дебатів про статеvu нерівність. Фемінізм і гендерні дослідження. Хрестоматія. Спільна редакція. В. І. Успенської.
2. Джонсон Р. Вона. Глибинні аспекти жіночої психології. -Харків: Видавництво «Фоліо», 1996.
3. Піз А., Піз Б. Мова взаємостосунків - чоловік+жінка. - М.: Видавництво ЕКСМО - Прес, Видавництво ЕКСМО - Маркет, 2000. - 400 с.